

Tembellik Ve Çalışkanlık Üzerine

– MESUT ÇİFTÇİ · 22 Mart 2011

Bir Alman atasözü der ki; " Tembellik utanç ve sıkıntı getirir." Bu sözü ilk okuduğum andan beri zihnimde yer etmiştir. Çünkü bu sözü hayatımda defalarca yaşamışım. Tembel olmanın maalesef övüldüğü bir çağda yaşıyoruz. Bu eğilimin kökeni ise 1960'lı yıllara kadar dayanıyor. Ülkemizde ise 1970'li yıllara dayanmakta, 1980'li yıllardan yani köşe dönme hayallerinden bahsetmeme gerek bile yok. Çünkü hem sinemamız, hem edebiyatımız bunun örnekleriyle dolu. 1990'lı yıllarsa hem ülkemiz hem de dünya için sıkıntılı yıllar. Ama atasözünde bahsedildiği gibi tembellik zaman ayırt etmeksizin her dönemde utanç ve sıkıntı getirir. Bu yadsınması mümkün olmayan bir gerçektir.

İnsan, içerisinde yaşadığı toplumu ve dahası içerisinde yaşadığı dünyayı anlayabilmek için önce kendisini anlamalı ve anlamlandırmalıdır. Kendini anlamak ve anlamlandırmak ise elbette ki oldukça zor bir iştir. İnsan kendini anlama yolculuğunda birçok farklı durağa uğrar. Fakat bu kendini anlama yolunda kendine takılıp kalanların sayısı azımsanamayacak kadar çoktur. Yazılarıma hareket veren başlangıç noktası kendim olduğu için insanın dünyayı anlama yolculuğunun başlangıç noktasının kendisi olduğunu biliyorum. Yani herhangi bir insan içinde yaşadığı toplumu ve dahası içinde yaşadığı dünyayı eleştirmek istiyorsa işe kendinden pay biçerek başlamalıdır. Bunun dışında yapılan tüm eleştiriler maalesef ya haksız ya da eksik olacaktır. Örneğin bir insan fazla kiloları olan diğer insanları eleştirmek istiyorsa işe kendinden başlamalıdır. Öncelikle kendisi fazla kilolu olma durumunu yaşamalı ve daha sonra bu fazla kilolu olma durumundan kurtulmuş olmalıdır. Yani her iki durumu da yaşamış olmalıdır. Aksi halde bu konudaki görüşleri sübjektiflikten objektifliğe bir türlü hareket edemez. Elbette bir insan için yüzde yüz objektiflik mümkün değildir. Tembellik konusunda beyan ettiğim tüm görüşlerimse bu noktadan hareket etmektedir. Bende her insan kadar tembel ve her insan kadar çalışkanım. Ama tembellik hususunda her insan seviyesini zaman zaman geçtiğimi biliyorum. Bu haliyle bu yazı aslında bir özeleştiri kapsamına girmektedir.

Bir bütünü oluşturan parçaların sahip olduğu özellik bütünün genel karakterinin oluşmasında oldukça etkilidir. Yani bir toplumu oluşturan bireyler tembellik yapıyorlarsa o toplumun tembel bir toplum olduğu kolaylıkla söylenebilir. Bu büyük ölçüde gerçeği yansıtan bir tespittir. Örneğin Türkler cesurdurlar diyen birisi Türk toplumunu oluşturan bireylerin çok cesur olduğunu kastetmektedir. Benim bu yazımda kastetmekten ziyade bizzat söylediğim ise son yıllarda bariz bir şekilde toplumumuza tembellik propagandası yapıldığıdır. Bu konuda ise popüler kültür kullanılmaktadır. İnsanların hayatlarına idol olarak aldıkları kişiler tembellikleri ile övünmektedir. Örneğin bir ses sanatçısı öğle vakitlerine kadar uyuduğunu ballandıra ballandıra anlatmaktadır. Sabahleyin erkenden uyanıp işe koyulan kişiler ise pek nadir rastlanmaktadır popüler kültürde. Bu oldukça sakıncalı bir durum olarak ortaya çıkmaktadır. Popüler kültür genel itibarıyla gençler tarafından takip edildiğinden bu yanlış propagandanın başlıca kurbanları toplumumuzdaki gençler olmaktadır. Bir saat daha fazla uyu, cumartesi pazar günleri geç vakitlere kadar uyumalısın, sınavlarına son gün çalışmalısın, okuldan kaçmak iyi bir şeydir, her işin kolay bir yönü varken çalışmaya ne gerek var, ortada bir iş varsa bırak başkaları yapsın, çalışsan da çalışmasan

da ömrün geçiyor çalışmaya ne gerek var gibi insanı felakete sürükleyecek, hayatını içinden çıkılmaz bir kaosa sürükleyecek söylemler maalesef popüler kültürün içerisinde bolca kendine yer bulmaktadır. Burada kurumlara, sivil toplum örgütlerine, çeşitli organizasyonlara ve ebeveynlere elbette görevler düşmektedir. Fakat asıl iş bireyin kendisinde başlamalıdır. Zira insanlık tarihi boyunca tembellik ederek hiçbir insan hiçbir hedefe ulaşamamıştır. Evrenin ve insanların nasıl oluştuğuna dair fikriniz ve inancınız ne olursa olsun şu bir gerçektir ki insan çalışmadan hiçbir hedefe ulaşamazlar. Ülkemizin kurucusu, önemli devlet ve fikir adamı Mustafa Kemal Atatürk'ün bu konu hakkındaki düşüncesini bize aktaran sözü ; " Çalışmadan, yorulmadan, öğrenmeden rahat yaşamının yollarını aramayı ihtiyat haline getirmiş milletler, evvela haysiyetlerini, sonra hürriyetlerini ve daha sonra istikballerini kaybetmeye mahkûmdurlar." Okuduğunuz yazıyı özetler niteliktedir. Bu söylem yalnızca milletler için değil, bireyler içinde oldukça doğru ve yerinde bir söylemdir. Çalışmadan para kazanmak isteyen bir adam, çalışmadan derslerinde başarılı olmak isteyen bir öğrenci, çalışmadan ünlü olmak isteyen bir sanatçı (ve örnekler çoğaltılabilir) evvela haysiyetini, sonra hürriyetini ve daha sonra da istikballerini kaybetmeye mahkûmdurlar. Zaman ne kadar ilerlerse ilerlesin, dünya ve insanlar ne kadar gelişirse gelişsin bazı kurallar asla değişmezler. Bu da o değişmeyen kurallardan birisidir. Yani zaman ne kadar ilerlerse ilerlerin insan aynı insan, dünya aynı dünyadır.

Tüm bu bahsedilenlere rağmen hedeflere ve başarılarla ulaşma konusunda efsaneler kulaktan kulağa dolaşmaktadır. Örnek vermek gerekirse; " Filanca öğrenci hiç ders çalışmadan üniversite sınavını kazanmış, filanca adam hiç çalışmadan milyarder olmuş..." gibi. Hayatta hedeflere ulaşmanın ve başarılı olmanın tek ve kesin bir yolu vardır; çalışmak. Çalışmaksızın hiçbir hedefe ulaşamaz ve istenilen hiçbir şeye ulaşamaz. İnsanın hayatında gördüğü tüm güzel şeyler yoğun bir çalışmanın ürünüdür. En beğendiğiniz kitap, en beğendiğiniz şarkı, en beğendiğiniz film, en beğendiğiniz otomobil, en beğendiğiniz reklâm filmi, en beğendiğiniz ayakkabılar, en beğendiğiniz şiiir ve daha aklınıza gelen her ne varsa hepsi yoğun bir çalışmanın ve emeğin ürünleridir. Elbette hayatınızda karşılaştığınız tüm çirkinliklerin kaynaklarından en önemlisi ise tembelliktir. Kendinize bir iyilik mi yapmak istiyorsunuz? Ülkenize bir iyilik mi yapmak istiyorsunuz? Dünyaya ve insanlığa bir iyilik mi yapmak istiyorsunuz? Bir an önce üzerinizdeki tembellikten kurtulup çalışmalısınız. İşiniz her ne olursa olsun çalışmalısınız. Çünkü yeryüzünde hiçbir iş yoktur ki tembellikle yürüsün. Her nasıl olursa olsun biz insanların bu dünyaya tembellik yapmamak için gelmediğimiz ortada. Aslında katı çizgilere sahip bir insan değilim ama bunun dışındaki tüm düşüncelerin safsatadan ibaret olduğunu düşünüyorum. Velhasıl-ı kelam çalışmalıyız ve çalışmalıyım...